

izbę skarbową, przy której czynna jest właściwa komisja dyscyplinarna.

§ 139. Po stwierdzeniu prawomocności orzeczenia dyscyplinarnego przewodniczący komisji dyscyplinarnej, która to orzeczenie wydała, przesyła odpisy orzeczenia władzy, która spowodowała wdrożenie postępowania dyscyplinarnego, władzy, która przechowuje akta osobowe, oraz władzy, wypłacającej uposażenie emerytalne (pensję wdowią, sierocą), celem zarządzenia wykonania orzeczenia i poczynienia odpowiednich wzmianek w aktach osobowych i emerytalnych.

§ 140. O ile miejsce pobytu obwinionego nie jest znane, a nie ustanowił on obrońcy, komisja dyscyplinarna zawiesza postępowanie dyscyplinarne i zawiadamia o tem władzę, wypłacającą uposażenie emerytalne (pensję wdowią, sierocą), celem wstrzymania wypłaty tego zaopatrzenia do chwili stwierdzenia miejsca pobytu obwinionego.

Rozdział V.

Przepisy końcowe.

§ 141. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 320), z dnia 28 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 104), z dnia 20 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 393), z dnia 4 listopada 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 827) i z dnia 18 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 606).

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

514.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 6 lipca 1934 r.

o zmianie granic miasta Głowna w powiecie brzezińskim, województwie łódzkim.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 92), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1932 r. w sprawie zmiany właściwości niektórych władz w zakresie podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 895), zarządzam co następuje:

§ 1. a) Z gminy wiejskiej Bratoszewice w powiecie brzezińskim, województwie łódzkim włącza się:

stację kolejową Głowno z pasem gruntów toru kolejowego, o obszarze 31.4800 ha;

część majątku Bratoszewice, noszącą nazwę „Zakłady Przemysłowe Głowno” nie wydzieloną hipotecznie, a oddzielną od pozostałej części majątku linią kolejową bocznicy wiodącej ze stacji Głowno do fabryki Huta Józefów, począwszy od gruntów kolejowych do przecięcia z rzeką Mroźycą, o obszarze 20,8600 ha;

część folwarku Warchałów, noszącą nazwę hipoteczną „Część folwarku Warchałów posiadłość Roszczyka” o obszarze 1 ha;

miejsowość Warchałów Nr. I o obszarze 1.3920 ha;

osadę Warchałów Nr. II o obszarze 7.4854 ha;

osadę Warchałów Nr. VI i VII o obszarze 3 ha;

letnisko Warchałów lit. A o obszarze 7.9941 ha;

osadę Zabrzeźnia Nr. VII noszącą nazwę „Cichorajka” o obszarze 13.5850 ha;

rozparcelowaną część majątku Zabrzeźnia z folwarkiem, położoną po wschodniej stronie toru kolejowego od Warchałowa do przejazdu kolejowego na trakcie Bielawskim, o obszarze 123.1000 ha;

część majątku Zabrzeźnia, stanowiącą łąki, położone pomiędzy dawniejszą granicą Głowna, Borówką i parcelami Swoboda o obszarze 28 ha;

kolonję Kadzielin Poduchowny o obszarze 53.76 ha;

część kolonji Kamień Paleniec położoną po wschodniej stronie szosy Głowno-Łowicz, graniczącą od północy ze wsią Toporów, od wschodu ze wsią Paleniec i od południa z Borówką oraz dawną granicą m. Głowna o obszarze 64.96 ha;

miejsowości: Borówka Nr. I o obszarze 7.4280 ha;

Borówka Nr. II o obszarze 18.7762 ha;

Borówka Nr. III o obszarze 28.7216 ha;

Borówka Nr. IV o obszarze 34.8119 ha;

Borówka połowarczna i cegielnia o obszarze 51.91 ha;

Borówka zagajnik nierozparcelowany o obszarze 24.19 ha;

część wsi Paleniec las, o obszarze 16.80 ha.

b) Z gminy wiejskiej Dmosin w powiecie brzezińskim, województwie łódzkim włącza się miejscowości:

parcele Swoboda z gruntów folwarku Osiny, oddzielone od strony południowej od wsi i folwarku Osiny drogą wiodącą od młyna na Bykowcu przy rzece Mroźycy do fabryki Huta-Józefów o obszarze 113.4700 ha;

osadę fabryczną Huta - Józefów wraz ze stawami o obszarze 42.3200 ha;

— wymienione wyżej pod a) i b) miejscowości oraz wszystkie grunta leżące pomiędzy dawną granicą miasta, a granicą opisaną w § 2 — włącza się do miasta Głowna w powiecie brzezińskim, województwie łódzkim.

§ 2. Granica rozszerzonego miasta Głowna będzie następująca: rozpoczynając od punktu położonego na drugim kilometrze szosy Głowno — Łowicz, w miejscu przecięcia się granicy kolonji Kadzielin - Poduchowny i wsi Kamień z wyżej wymienioną szosą, granica biegnie drogą polną oddzielającą kolonję Kadzielin Poduchowny od gruntów wsi Kamień, w kierunku zachodnim linią prostą 260 m, następnie załamuje się w kierunku północno-zachodnim w dalszym ciągu tą samą drogą polną w linii prostej długości 336 m i dochodzi do gruntów majątku Zabrzeźni. Od tego miejsca granica skręca ku południo-zachodowi i linią prostą po drodze polnej biegnie 775 m między kolonją Kadzielin Poduchowny a gruntami Zabrzeźni, załamuje się ku północo-

chodowi w linii prostej na przestrzeni 1300 m, przecina pola majątku Zabrzeźni aż do przejazdu kolejowego na trakcie Bielawskim, przechodzi po wschodniej granicy przejazdu kolejowego na drugą stronę toru kolejowego i biegnie po północno-zachodniej granicy gruntów państwowych kolejowych, opuszczając się ku południowi tworzy linię wygiętą w kilku miejscach załamaną długości 2450 m, przecina tor kolejowy po przejeździe kolejowym, na drodze od stacji osobowej do parceli Bratoszewice Nr. I.

Następnie granica biegnie po południowo-zachodniej krawędzi toru kolejowego bocznicy Głowno — Huta Józefów do przecięcia z rzeką Mrożyca, tworząc linię wygiętą długości 580 m. W dalszym ciągu granicę tworzy lewy brzeg w górę rzeki Mrożyca, do młyna na Bykowcu. Przy młynie na Bykowcu przechodzi na prawy brzeg rzeki Mrożyca do kopca granicznego gmin wiejskich Dmosina i Bratoszewic. W dalszym ciągu granica biegnie ulicą między parcelami Swoboda i wsią Osiny w kierunku południowo-wschodnim, jako linia prosta długości 921 m, następnie załamuje się w kierunku wschodnim i biegnie wzdłuż ulicy pomiędzy parcelami Swobody i wsią Osiny, jako linia prosta długości 261 m, dochodząc do szosy Głowno — Dmosin granica zakręca ku południowi i po wschodniej krawędzi szosy dochodzi do gruntów folwarku Osiny, tworząc linię prostą długości 180 m. Zbacza ku wschodowi i biegnie po rowie granicznym między gruntami Huty Józefów i folwarkiem Osiny, aż do rzeki Mrogi, tworząc linię łamaną długości 385 m. Po przecięciu rzeki Mrogi w dalszym ciągu granica biegnie drogą poprzez las fabryki Huta - Józefów linią dwa razy załamaną długości 725 m aż do traktu wiodącego do cegielni Borówka. Następnie granica załamuje się ku wschodowi, a później ku południowi, między gruntami fabrycznymi Huty Józefów, a lasem Borówki, tworząc linię długości 1415 m i dochodzi do kopca granicznego trzech gmin wiejskich: Dmosina, Bratoszewic i Lubiankowa. W dalszym ciągu granica zbacza ku północno-wschodowi i biegnie rowem między polami gminy wiejskiej Bratoszewic i Lubiankowa aż do przecięcia z rzeką Brzuśnią, przecinając takową, tworzy linię raz lekko załamaną długości 880 m. Następnie biegnąc prawym brzegiem rzeki Brzuśni na długości 1020 m granica dochodzi do parceli Borówki, zakręca na północno-wschód i biegnie drogą polną między polami wsi Paleniec z jednej strony, a parcelą Borówki i kolonji Kamień Paleniec z drugiej strony na przestrzeni 2010 m do wsi Toporów. Załamuje się na północno-zachód granicą między kolonją Kamień Paleniec, a wsią Toporów i w odległości 362 m dochodzi do szosy Głowno — Łowicz. Załamuje się na szosie ku miastu Głownu i południowo-wschodnią krawędzią szosy linią długości 400 m dochodzi do punktu wyjścia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

515.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 2 lipca 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Sprawiedliwości oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie określenia przedsiębiorstw, prowadzonych w większym rozmiarze.

Na podstawie art. 4 § 2 kodeksu handlowego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 57, poz. 502) zarządza się co następuje:

§ 1. Za przedsiębiorstwa zarobkowe, prowadzone w większym rozmiarze, uważa się:

- a) przedsiębiorstwa zarobkowe, które w myśl ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 17, poz. 110) zostały zaliczone do przedsiębiorstw handlowych kategorii I, oraz te z przedsiębiorstw zarobkowych, zaliczonych w myśl rzeczonyj ustawy do przedsiębiorstw handlowych kategorii II, których obrót, ustalony ostatniem prawomocnem orzeczeniem władzy skarbowej, przewyższa kwotę 100.000 złotych w stosunku rocznym;
- b) przedsiębiorstwa zarobkowe, które w myśl ustawy o państwowym podatku przemysłowym zaliczone zostały do przedsiębiorstw przemysłowych kategorii I — V, a jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa uboczne, związane z gospodarstwem rolnem, — do przedsiębiorstw przemysłowych kategorii I—V, jeżeli te przedsiębiorstwa uboczne przetwarzają ponad 50% produktów, nie pochodzących z gospodarstw rolnych, należących do właściciela przedsiębiorstwa, co powinno być stwierdzone przez właściwą izbę rolniczą za rok gospodarczy, poprzedzający zgłoszenie do rejestru handlowego;
- c) wszystkie przedsiębiorstwa zarobkowe, zaliczone w myśl ustawy o państwowym podatku przemysłowym do przedsiębiorstw przemysłowych kategorii VI — VIII, jeżeli kupcy, je prowadzący, posiadają zakłady sprzedaży artykułów własnej produkcji, prowadzone na podstawie świadectw przemysłowych kategorii I i II przedsiębiorstw handlowych lub kart rejestracyjnych.

§ 2. Jeżeli przedsiębiorstwo zarobkowe z powodu zwolnienia od podatku przemysłowego nie jest zaliczone do żadnej kategorii, uważa się je za należące do tej kategorii, do której byłoby zaliczone, gdyby podlegało temu podatkowi.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*